

indkomme derudover, fordeles med $\frac{3}{4}$ til Statskassen og $\frac{1}{4}$ til Aktionærerne.

Af den tyske Reichsbanks Overskud faa Aktionærerne først $3\frac{1}{2}$ pCt. af Aktiekapitalen, og det overskydende fordeles med $\frac{1}{4}$ til Aktionærerne og $\frac{3}{4}$ til Rigs-kassen.

I den østerrig-ungarske Bank faa Aktionærerne først 4 pCt. af Kapitalen. Det overskydende fordeles lige mellem Statskassen og Aktionærerne, indtil disse have faaet 6 pCt. Af det yderligere overskydende Beløb faar Statskassen $\frac{2}{3}$ og Aktionærerne $\frac{1}{3}$. Desuden har Banken ved den sidste Fornyelse af Privilegiet givet Afkald paa et Beløb af sit daværende Tilgodehavende hos Statskassen som Vederlag for, at denne skal lade sine disponible Beholdninger indestaa rentefrit i Banken.

I den nederlandske Bank faa Aktionærerne først $3\frac{1}{2}$ pCt. af Kapitalen, hvorefter Restoverskuddet fordeles med $\frac{2}{3}$ til Statskassen og $\frac{1}{3}$ til Aktionærerne. Endvidere er Banken forpligtet til — naar dens disponible Metalbeholdning tillader det — rentefrit at give Staten midlertidige Forskud indtil et Beløb af 15 Mill. Gylden. Dette er Vederlag for, at Staten siden 1903 forpligter sig til ikke at udstede Papirpenge og til at inddrage det Beløb af 15 Mill. Gylden, der var i Omløb før 1903.

I den belgiske Nationalbank faa Aktionærerne først 4 pCt. af Aktiekapitalen, og det overskydende fordeles med $\frac{1}{4}$ til Statskassen og $\frac{3}{4}$ til Aktionærerne. Desuden oppebærer Statskassen $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af det Beløb, hvormed Seddelmængden overstiger 275 Mill. Francs, og den Avance, der indvindes ved, at Diskontoen er højere end $3\frac{1}{2}$ pCt. Foruden at Banken besørger Statens Betalinger i Brüssel, yder den et Bidrag til deres Bestridelse i Provinserne.

Banque de France. Af den Del af Seddelmængden, der faktisk ikke er dækket med Metal, betaler Banken til Statskassen et aarligt Beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af Diskontosatsen. Naar Diskontoen sættes over 5 pCt., skal endvidere $\frac{3}{4}$ af den derved indvundne Avance betales til Statskassen, medens Resten gaar til Reservefonden. Et Forskud til Statskassen paa 180 Millioner Francs er siden 1897 rentefrit som Vederlag for, at Statskassen har sine disponible Beholdninger, der som Regel meget betydeligt overstiger dette Beløb, rentefrit indestaaende i Banken.

Den dansk-vestindiske Nationalbank svarer til Statskassen $\frac{1}{10}$ af sit Overskud.

I Islands Bank faar Aktionærerne først 4 pCt. af Kapitalen, og af det overskydende faar Landskassen $\frac{1}{10}$.

Som det vil ses, er Statens Andel i Overskuddet i de fleste Tilfælde betinget af, at Aktionærerne først har faaet et Udbytte, der svarer til en vis Procent af Aktiekapitalen. Man har imidlertid ment ved den Ordning, der nu skal finde Sted, at burde sikre Staten et vist Beløb af Overskuddet, uafhængig af, om dette bliver saa stort, at der kan tilfalde Aktionærerne et bestemt Udbytte. Dette Beløb er sat til 750,000 Kr. I Forhold til Bankens nuværende Ordning og dens normale Overskud kan dette Beløb ganske vist synes at være meget højt ansat, men det maa vistnok kunne antages, at de foreslaaede nye Funderingsregler ved at bringe fornøden Lettelse i Bankens Dispositioner ogsaa vil kunne forøge dens Overskud. Endvidere foreslaas det, at den Del af Overskuddet, som efter Udredelsen af de 750,000 Kr. og fornøden Henlæggelse til Reservefonden overstiger 6 pCt. af Aktiekapitalen, fordeles med $\frac{1}{4}$ til Statskassen og $\frac{3}{4}$ til Aktionærerne.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Medens Octroien oprindelig blev given paa 90 Aar, kan det ikke anses for rigtig, at Lovgivningsmagten ved Fornyelsen fraskriver sig Retten til at foretage Forandringer for et tilsvarende Tidsrum. Paa den anden Side maa Tiden være lang nok til, at Banken under de forandrede Forhold kan føle sig nogenlunde konsolideret; men man har ment, at et Tidsrum af 30 Aar vil kunne være tilstrækkeligt i denne Henseende.

Til § 2.

Da en eventuel Forøgelse af Bankens Virksomhed kan gøre det nødvendigt, at Banken raader over en større Aktiekapital, aabner Paragraffen Adgang til en Udvivelse af Kapitalen.

Til § 3.

Skønt det vistnok følger af sig selv, at Banken ved den nugældende Octrois Udløb er berettiget og forpligtet til at